

Υστερόγραφο σε μια ανάγνωση

Στον Νάσο Θεοφίλου, συλλογίζοντας...

Μιχάλης Γκανάς

Τα σπίτια ποντισμένα στο βυθό
με φυσαλίδες αναθρώσκουσες.
Δαχτυλιδάκια γαλανά ή μέδουσες;

Αιγαίος κόσμος πολυκύμαντος
κι εσύ ο αυτουργός του
ο επικηρυγμένος των συμβάντων.
Μικρά συμβάντα που τα μεγαλύνεις
επινοώντας την πραγματικότητα.

Ένας δραπέτης είσαι διημερεύοντος
Σαββάτου και χορηγός μιας ηλικίας
που επωάζεται αλλιώς σε κάθε σώμα σου.
Σώμα υπό σκιάν και σώμα πάμφωτο
από βαθιά πηγάδια αστεροδεικτούμενο
χτισμένο ζωντανό σε ατίθασα γεφύρια
για να περνούν αλαφροϊσκιωτοι διαβάτες.

Τις νύχτες πάλι υδροχαρές και αιμοφόρο
και συγκοινωνούν
με τα μικρά οικόσιτα σκοτάδια
και τα ανήμερα μεγάλα σκότη
που μας βυζαίνουνε γλυκά
όταν καθόμαστε και γράφουμε.

Ασπρίζει τότε η σγουρή προβιά τους
από το γάλα της πληγής μας
και φέγγει δωδεκαετής ημέρα
μέσα στα γηρατεία της νύχτας.